

Zagreb, 22. prosinca 2015.

**Susret kardinala Josipa Bozanića, zagrebačkog nadbiskupa i metropolite,
s predstavnicima odgojnih, obrazovnih, medijskih i izdavačkih ustanova
Zagrebačke nadbiskupije**

Uzoriti gospodine kardinale, dragi naš nadbiskupe, veleučena gospodo dekani Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Fakulteta za filozofiju i religijske znanosti Sveučilišta u Zagrebu, prečasna gospodo rektori Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa i Međubiskupijskog sjemeništa, poštovani gospodine ravnatelju Nadbiskupskog pastoralnog instituta poštovani gospodine ravnatelju Nadbiskupske klasične gimnazije i poštovana ravnateljice Ženske opće gimnazije Sestara milosrdnica, poštovani direktori Kršćanske Sadašnjosti i Glasa Koncila, poštovana gospodo ravnatelji i ravnateljice naših triju katoličkih osnovnih škola, poštovani gospodine direktore Sollicituda, poštovani prorektori, prodekani, pročelnici i zamjenici, vicerektori, duhovnici, poštovani suradnici u svim odgojnim, obrazovnim, medijskim i izdavačkim ustanovama naše nadbiskupije!

«O Kralju sviju naroda, kog srdačni im žudi plam, od ugla silni kamene, što rajski dom i zemski hram u jedno spajaš: dođi već i čovjeka, svoj zemljan stvor, iz crnog jada spasi sam!»

Tako ćemo moliti večeras ovu O – antifonu, koja kao dio cjeline već tisućljećima kruni liturgijsku molitvu Crkve i dubokim izričajem vjere nas pripravlja na slavlje Kristovog utjelovljenja, na slavlje Božića. Današnja nas o – antifona poziva na žudnju, na čežnju, za dolaskom kralja sviju naroda, za zaglavnim kamenom koji u jedno spaja «rajski dom i zemski hram». Obično uz žudnju, tu prekrasnu hrvatsku riječ, znamo vezati negativno značenje. Ali, što je čovjek bez žudnje, bez čežnje? Sjena. Žudnja i čežnja otvaraju obzorja njegove nutrine za prihvaćanje novosti koju čovjek sam ne može ni iznuditi ni ostvariti. Za prihvaćanje novosti kojoj se jedino može otvoriti i moliti da mu dođe u susret, da ga ispuni, da ga obnovi, da poveže u jedno njega i njegovu povijest, da sve njegove odnose i njegovo djelovanje spasi. Probuditi čežnju za Spasiteljem, za zaglavnim kamenom, kako ga naziva o-antifona, jedno je od poslanja Crkve. Upravo na tragu misli jednoga filozofa koji je rekao: «prije nego što kreneš na put, na plovidbu, moraš u sebi probuditi i raspaliti čežnju».

Tu čežnju svojim poslanjem i svojim djelovanjem u svima nama budite i na nju nas potičete Vi, uзорiti gospodine. Posebice sve nas koji djelujemo u području odgoja, obrazovanja, medijske kulture, izdavačke i gospodarske djelatnosti u službi poslanja zagrebačke Crkve. Vi najbolje znadete da bez te čežnje ništa ne možemo napraviti. Upravo iz te čežnje raste i sve ono što naše institucije i zajednice ostvaruju u svom poslanju na području naše nadbiskupije, ali i cijele Crkve u Hrvatskoj i hrvatskom društvu. Jer, što je zadaća nas u odgoju, u obrazovanju, u medijima, u izdavaštvu nego buđenje u djeci, u mladima, u svima nama koji sudjelujemo u odgojnim i obrazovnim procesima čežnje i žudnje za istinom, za ljepotom, za dobrotom, milosrđem koje se po volji Očevoj očitovale u Kristovom utjelovljenju i njegovom poslanju?

Svatko je od nas i svi smo zajedno u ovoj godini činili i s Vašom potporom, što nam je bilo moguće u danim okolnostima da budimo i raspirujemo tu čežnju kroz konkretno djelovanje. To se činilo u našoj Bogosloviji koja je bogatija za lijep broj novih duhovnih zvanja, u našem Sjemeništu koje u mlade usađuje čežnju za cjelovitošću odgoja kroz razne programe i u suradnji s našom Klasičnom gimnazijom koja bilježi sve veći interes za upise, pokazuje zavidne rezultate na natjecanjima i bogati se novim sadržajima. Ta se čežnja prepoznaje u želji roditelja da svoju djecu odgajaju i obrazuju u duhu i ozračju krjeposti koje oblikuje katolički identitet u našim osnovnim katoličkim školama i ženskoj općoj gimnaziji. Mnogi roditelji kucaju na njihova vrata i žele im povjeriti svoju djecu upravo jer znaju da te škole u svojim prostorima njeguju drugačiju čežnju i drugačiju žudnju. I naše medijske i izdavačke kuće Glas koncila i Kršćanska sadašnjost kroz svoja izdanja u našem medijskom i kulturnom prostoru žele držati taj prostor čežnje otvorenim i plodonosnim premda to nije nimalo lako. Izdavanje novina, knjiga, organiziranje skupova, rasprava nije u našem vremenu nimalo lako, ali ako postoji čežnja onda sve dobiva drugačiji smisao. O tome svjedoči i naš Nadbiskupijski pastoralni institut koji je ove godine organizirao skupove koje je posjetilo gotovo 24.000 ljudi. Ovu čežnju žive i svjedoče i naše visokoškolske ustanove. Ponajprije naša najvažnija i najčasnija teološka ustanova, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu koji je dovršio važan postupak međunarodne reakreditacije, razvijao se u svim svojim djelatnostima i pod vodstvom dekana Matulića i uprave posebice snažno svjedočio čežnju za Kristom u zajednici zagrebačkog sveučilišta. U tome im se sada u novom statusu kao 34. član pridružuje i Fakultet za filozofiju i religijske znanosti koji je svojim potpunim pridruživanjem Sveučilištu u Zagrebu postigao važan cilj, ali i stoji pred novim izazovima. A tu je Hrvatsko katoličko

sveučilište koje je bogatije za dva nova studija: komunikologiju i sestrinstvo, sa sada više od šesto studenata i više do devedeset zaposlenih. U svemu tome nama, a odnedavno i sjemeništu, pomaže svojim služenjem tvrtka Sollicitudo d.o.o bez koje ne bismo mogli rasti u duhu i služenju.

Uzoriti, čežnja nas je nosila i u ovoj godini. Jer da nje nije bilo ne bismo ništa napravili. I ona nas je nosila i u trenucima kada se činilo da ništa ne možemo učiniti i da je sve besplodno. Bilo je puno takvih trenutaka i ima ih. I puno poteškoća na svim razinama. Ako o njima ne govorimo, ne znači da od njih bježimo ili da ih ne vidimo. Ali, ne dopuštamo da nadvladaju čežnju za onim koji nam dolazi u susret i čije rođenje slavimo. I Vama zahvaljujemo što nas podržavate u tome da tu čežnju svjedočimo u našoj Crkvi i našem hrvatskom društvu. I za kraj možda još jedna čežnja. Moramo se više i bolje povezati. Posebice u radu s nastavnicima, profesorima, osobljem. Odgajati odgojitelje i učitelje. Kako se upravo u tom području duhovnosti, u oblikovanju za vrijednosti, međusobno pomagati i obogaćivati? Često se ponašamo kao otoci čežnje koji nisu međusobno povezani premda nam je ista čežnja. Vrijeme je da tu nešto učinimo bez obzira na sve naše razlike i posebnosti. Jer mi nismo jedni drugima konkurencija, nego se međusobno nadopunjujemo u istom poslanju Crkve.

Upravo u tome nam mogu pomoći misli, riječi i primjer pape Franje koji nas poziva na milosrđe, ali nas poziva i da kroz odgoj i obrazovanje, kroz medije, budemo oni koji čeznu i za time da na periferije društva donesu svjedočanstvo o Kristu i Crkvi koja nas odgaja za milosrđe i pravednost. Za to je potrebno u svakom od nas jačati vrline koje je papa Franjo istaknuo u svom jučerašnjem govoru rimskoj kuriji: **Misijski duh**, koji je uzrok i pokazatelj plodnosti. Zdrav pastoralan duh je pak nezamjenjiva krepost. Kao drugi par kreposti, naveo je prikladnost i pronicavost. Prvo uključuje kako je kazao, osobno nastojanje da se dužnosti izvršava najbolje što se može te je protivno nepotizmu i mitu. Pronicavost pak znači spremnost suočiti se s različitim situacijama na mudar i kreativan način. Na trećem je mjestu naveo duhovnost i ljudskost. Potom je potaknuo na uzoritost kako bi se izbjegli skandali koji ranjavaju duše i ugrožavaju svjedočanstvo te na vjernost vlastitom posvećenju i zvanju. Kao peti par kreposti naveo je razumnost koja nas čuva od emocionalnih ispada i srdačnost koja nas štiti od pretjerivanja u birokraciji, programima i planiranju. Bezazlenost nas pak čini opreznim u sudovima, a odlučnost nas potiče na djelovanje s čvrstom voljom i jasnom vizijom, poslušni Bogu i vrhovnom zakonu spasenja duša. Sedmi par na Papinom popisu su ljubav i istina. Ljubav bez istine nazvao je ideologijom razornog

bonizma, a istinu bez ljubavi slijepim osuđivanjem. Poštenje i zrelost sljedeće su kreposti. Poštena osoba istaknuo je Papa, pravo radi i kad nije pod nadzorom upravitelja ili poglavara, ne boji se iznenađenja, zato što nikada ne vara onoga tko se u nju pouzdao. Nikada se ne ponaša kao da je gospodar povjerenih joj stvari. Zrelost je pak sklad između fizičkih, mentalnih i duhovnih sposobnosti. Poštovanje je Papa upario s poniznošću. **Neustrašivost i spremnost** kako je dodao Papa su vrline koje su oprečne strahu od tegoba i potiču na odvažno djelovanje, u slobodi i na okretan način, bez navezanosti na prolazne i materijalne stvari. Kao posljednji par, Papa je naveo povjerljivost i trijeznost. Povjerljiv je onaj koji zna s ozbiljnošću poštovati svoje obveze i kad nije pod nadzorom te nikada ne izdaje pruženo mu povjerenje. Trijeznost je pak sposobnost odreći se svega suvišnog i ustrajati protiv prevladavajućeg konzumizma. Na kraju govora, potaknuo je da milosrđe vodi naša djela, nadahnjuje naše reforme i prosvjetljuje naše odluke. Kako je istaknuo mi smo radnici, a ne gospodari, sluge, a ne mesije.

«O Kralju sviju naroda, kog srdačni im žudi plam, od ugla silni kamene, što rajski dom i zemski hram u jedno spajaš: dođi već i čovjeka, svoj zemljan stvor, iz crnog jada spasi sam!»

Uzoriti, sretan Vam i blagoslovljen Božić i neka Vas i u novoj godini vodi čežnja na koju će te zdušno poticati sve nas!